

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.729/2025/7.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné Dr. Kádár Judit bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes: Budapest Főváros Önkormányzata
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Nagy József Levente kamarai jogtanácsos

Az alperes: Hajdú-Bihar Vármegyei Kormányhivatal
(cím2)

Az alperes képviselői: Dr. Szűcs Csaba kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közútkezelői hozzájárulás ügyében indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

Az elsőfokú határozat száma, kelte: a Fővárosi Törvényszék 2025. április 9. napján kelt
113.K.701.259/2025/2. számú végzése

A másodfokú határozat száma, kelte: a Fővárosi Ítéltábla 2025. szeptember 2. napján kelt
4.Kpkf.750.712/2025/2. számú másodfokú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 4.Kpkf.750.712/2025/2. számú végzését – a Fővárosi Törvényszék 113.K.701.259/2025/2. számú végzésére is kiterjedően – hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét 35.000 (azaz harmincötezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2024. szeptember 2-án kelt HB/18-ÚO/00624-6/2024. számú nyilatkozatában a perben nem álló cég1 kérelmező részére a Pázmány Péter Katolikus Egyetem bővítésének és fejlesztésének bontási munkáihoz kapcsolódó - Budapest VIII. kerület Múzeum utca, Szentkirályi utca, Bródy Sándor utca, Múzeum körút, Üllői utakra történő - behajtás ügyében az egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokra vonatkozó szabályoknak a veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 523/2023. (XI. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 523/2023. Korm. rendelet) 2. § (1) bekezdés b) pontjában biztosított jogkörében eljárva, az ügyi igazgatásról szóló 26/2021. (VI. 28.) ITM (a továbbiakban: 26/2021. ITM rendelet) rendelkezéseit figyelembe véve a közútkezelői hozzájárulást - feltételekkel - megadta. A közútkezelői hozzájárulás időtartama: a 2024. szeptember 2. és 2025. március 28. közötti időszak. A 22. pontban tájékoztatást adott a közútkezelői hozzájárulással szembeni, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) alapján biztosított közlekedési hatósághoz fordulás lehetőségéről.

[2] A közútkezelői hozzájárulással szemben a felperes - az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 114. § (1) bekezdés megjelölésével - keresetet terjesztett elő, amelyben annak megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Hangsúlyozta, hogy a Múzeum körút és az Üllői út vonatkozásában fennálló tulajdonjoga és kezelői joga alapján az Ákr. 10. § (1) bekezdés szerinti ügyfélnek minősül, így a megelőző eljárásba történő bevonása nem lett volna mellőzhető. Ennek hiányában - álláspontja szerint - a közútkezelői hozzájárulás az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontja alapján semmis.

[3] Az alperes védekezése elsődlegesen a keresetlevél a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés d) pontja szerinti visszautasítására, másodlagosan a kereset elutasítására irányult. Alaki védekezése körében

előadta, hogy a közútkezelői hozzájárulás megadása az Ákr. 7. § (1) és (2) bekezdése, valamint 9. §-a alapján nem hatósági ügy, ezért az a Kp. 4. § (1) és (3) bekezdése alapján nem lehet közigazgatási per tárgya.

[4] Időközben az alperes a közútkezelői hozzájárulást HB/18ÚO/00624-18/2024. szám alatt visszavonta. Az elsőfokú bíróság a Kp. 83. § (5) bekezdése szerinti nyilatkozattételre történő felhívására a felperes az eljárás megszüntetését kérte.

[5] Az elsőfokú bíróság a 113.K.703.653/2024/6. számú végzésével az eljárást a Kp. 81. § (1) bekezdés g) pontja, továbbá 83. § (5) és (6) bekezdése alapján megszüntette. Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság a 4.Kpkf.751.593/2024/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásra adott iránymutatása szerint az elsőfokú bíróságnak az esetleges pergátló akadály(ok) fennállásáról állást kell foglalnia, a jogsérelem orvoslásának jogintézményét csak abban az esetben alkalmazhatja, ha a Kp. 48. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt pergátló akadály hiányát állapítja meg.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott végzése

[6] Az elsőfokú bíróság végzésével az eljárást megszüntette. Indokolása szerint a közútkezelői hozzájárulás a Pázmány Péter Katolikus Egyetem oktatási célú ingatlanjainak bővítését és fejlesztését célzó beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé és a beruházás kiemelten közérdekű beruházássá nyilvánításáról szóló 195/2021. (IV. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 195/2021. Korm. rendelet) 1. melléklet 12. pontja, az 523/2023. Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a 26/2021. ITM rendelet alapján utügyi közigazgatási hatósági ügynek minősül, következésképpen az a Kp. 4. § (1) és (3) bekezdése alapján közigazgatási jogvita tárgya lehet. Mindezt pergátló akadály a kereset elbírálása kapcsán nem állt fenn. Az alperes a közútkezelői hozzájárulás visszavonásával a jogsérelmet orvosolta, ezért a Kp. 81. § (1) bekezdés g) pontja alapján az eljárást meg kellett szüntetni.

A fellebbezés

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú végzés megváltoztatását és az eljárás Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja szerinti megszüntetését kérte.

A másodfokú bíróság végzése

[8] A másodfokú bíróság jogerős végzésével az elsőfokú bíróság végzését - az indokolás kiegészítésével - helybenhagyta.

[9] Indokolásában hangsúlyozta, hogy a Kp. 4. § (1) bekezdése hármas feltételrendszert határoz meg a tekintetben, hogy milyen cselekmény minősülhet közigazgatási tevékenységnek, és ennek megfelelően mely tevékenységek képezhetik közigazgatási per tárgyát. Eszerint annak a közigazgatási jog által szabályozottnak kell lennie, az érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására kell irányulnia vagy azt kell eredményeznie, és azt közigazgatási szervnek kell megvalósítania.

[10] E hármas feltételrendszer vizsgálata során megállapította, hogy az alperes a Kp. 4. § (7) bekezdés a) pontja szerinti közigazgatási szervnek minősül, közhatalmat gyakorol, bár a hozzájárulást az 523/2023. Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott hatáskört telepítő szabály alapján adta ki, azonban ez a körülmény az alperes közigazgatási szervi minőségén nem változtat. A vitatott cselekmény kapcsán tehát az a fogalmi elem, hogy azt közigazgatási szerv valósította meg, egyértelműen fennál.

[11] A második feltétel vizsgálata körében rámutatott; a közút nem közlekedési céllal történő igénybevételéhez szükséges hozzájárulás, és az ahhoz kapcsolódó eljárás a közútkezelő igazgatási jellegű feladatai közé tartozik, melynek részletszabályait, nevezetesen a kérelem előterjesztésének a feltételeit, tartalmi elemeit, benyújtásának helyét és módját, elbírálásának határidejét, a fizetendő igénybevételi díjat, a kezelő hozzájárulása nélküli használat következményeit a Kkt. 42/A. §-a, valamint a 26/2021. ITM rendelet 6. §-7. §-ai állapítják meg. Ezen ismérvek alapján a hozzájárulás és a megadásához vezető eljárás kétséget kizáróan a közigazgatási jog által szabályozott döntésnek minősül azáltal, hogy a közút kezelője közfeladatot lát el, tevékenysége kógens módon szabályozott, a döntése meghozatalánál egyoldalú jelleggel közhatalmat gyakorol, és a döntéssel ellentétes magatartás esetén szankció alkalmazását helyezi kilátásba. A szankció jogszabály által biztosított alkalmazhatósága már önmagában olyan jelleget kölcsönöz az eljárásnak és a döntésnek, amelyből annak közhatalmi jellege megállapítható.

[12] A [14] bekezdésben hangsúlyozta, hogy az 523/2023. Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontja pusztán annyi normatív tartalommal bír, hogy az alperest az önkormányzati rendelet előírásaitól való eltérésre felhatalmazza, ugyanakkor egyéb normatív szabályozást (kérelem előterjesztésére, elbírálására, díjfizetésre, szankciókra stb.) nem tartalmaz, és az irányadó - Kkt. és 26/2021. ITM rendelet - rendelkezések az alperes eljárásában továbbra is irányadók.

[13] Hivatkozott továbbá arra, hogy a Kúria Kfv.37/112/2025/7. számú határozatából is az következik, hogy a közútkezelői hozzájárulás közigazgatási per tárgya lehet, mivel a hivatkozott határozat alapját képező ügyben a bíróság a közútkezelői hozzájárulás módosítása ügyében indult közigazgatási jogvita érdemi elbírálásába bocsátkozott, pergátló akadályt nem tárt fel.

[14] Megállapítása szerint a közútkezelői hozzájárulás megadása a 195/2021. Korm. rendelet 1. melléklet 12. pontjában megjelölt ügyi hatósági eljárásnak, és mint ilyen közigazgatási tevékenységnek (cselekménynek) minősül, amely közigazgatási jogvita tárgyát képezheti. Következésképpen a kereset elbírálásánál pergátló akadály nem állt fenn, ezáltal az elsőfokú bíróság a jogsérelem orvoslásra vonatkozó eljárásrendet helytállóan alkalmazta, valamint az eljárást a Kp. 81. § (1) bekezdés g) pontja alapján jogszerűen szüntette meg.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[15] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a másodfokú végzés – elsőfokú végzésre is kiterjedő – hatályon kívül helyezését, az ügyben eljáró elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[16] Hangsúlyozta, annak eldöntésénél, hogy a közútkezelői hozzájárulás közigazgatási jogvita tárgya lehet-e, döntő jelentősége van annak, hogy a közútkezelői hozzájárulás megadása során milyen minőségben járt el. Hangsúlyozta, hogy az 523/2023. Korm. rendelet szerinti kijelölés hozzá nem telepített hatósági hatáskört, a hozzájárulás megadása nem feltételez hatósági jogalkalmazást, a kijelölés alapján a felperes feladatát vette át anélkül, hogy annak jogi természetét a jogalkotó megváltoztatta volna. A közútkezelői hozzájárulást, mint kvázi vagyonkezelői nyilatkozatot adta meg, mint ahogyan alapesetben a helyi önkormányzat képviselő-testülete sem hatósági hatáskört gyakorol a közútkezelői hozzájárulás megadása során, hanem vagyonkezelői nyilatkozatot tesz.

[17] Nézete szerint a jogerős végzés [14] bekezdésében szereplő fejtegetés téves, mivel a közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 2. §-a, valamint az ügyi hatósági eljárások díjairól szóló 9/2025. (III. 13.) ÉKM rendelet felsorolja az ügyi hatósági eljárások körét, azonban a közútkezelői hozzájárulás kiadása ezekben nem szerepel. Ez is azt erősíti, hogy a közútkezelői nyilatkozat kiadása nem minősül ügyi hatósági eljárásnak, ezáltal a 195/2021. Korm. rendelet 1. melléklet 12. pontja alkalmazhatósága fel sem merülhet fel.

[18] Kifejtette, a másodfokú bíróság a Kfv.37.112/2025/7. számú határozatban foglaltakból a pergátló akadály hiányára vonatkozóan téves következtetést vont le. A hivatkozott kúriai határozatból világosan kiderül, hogy az abban szereplő tényállásban nem a közútkezelői hozzájárulás megadása volt a közigazgatási per tárgya, hanem a közútkezelői nyilatkozat közlekedési hatóság előtti megtámadására irányuló kérelmet elutasító közigazgatási határozat jogszerűsége.

[19] Érvelése szerint a sérelmezett tartalmú közútkezelői hozzájárulás vagy a közútkezelői hozzájárulás kiadásának közútkezelő általi megtagadása kérelmező általi megtámadása „emeli be” a közútkezelői nyilatkozatot a közigazgatási hatósági eljárás területére, a hatósági jogalkalmazás szintjére azzal, hogy ezen speciális kvázi jogorvoslatot a kérelmező a közlekedési hatóság előtt érvényesítheti. Jelen pernek azonban nem a Kkt. 42/A. § (2) bekezdése alapján hozott hatósági határozat a tárgya, hanem maga a közútkezelői nyilatkozat, amely nem közigazgatási eljárásban hozott határozat.

[20] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a másodfokú végzés hatályában fenntartását kérte, tekintettel arra, hogy az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat.

[21] Kiemelte, hogy a közútkezelői feladatok ellátása, így a közútkezelői hozzájárulások megadása a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 23. § (4) bekezdése, valamint a Kkt. 33. § (1) bekezdés értelmében a helyi önkormányzat feladata. A hozzájárulás megadására jogosult szerv közhatalmat gyakorol, mivel jogszabályban meghatározott keretek között jár el és joghatással járó olyan kötelezettséget ró magánszemélyre, amelyhez nincs szükség a magánszemély beleegyezésére. A közútkezelői hozzájárulás megadása közigazgatási jog által részletesen szabályozott tevékenység. A vitatott cselekmény kapcsán az a fogalmi elem, hogy azt közigazgatási szerv valósította meg, egyértelműen fennál. Következésképpen a keresettel támadott közigazgatási cselekmény a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja szerinti egyedi döntés, amely ellen közigazgatási per keretében biztosított a jogorvoslat.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[23] A felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadása annak az elvi jelentőségű jogkérdésnek a megválaszolása miatt volt szükséges, hogy a közútkezelői hozzájárulás képezheti-e közigazgatási jogvita tárgyat.

[24] A Kp. 120. § (5) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[25] Az elsőfokú bíróság az eljárást megszüntető végzését az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megszegésével hozta meg, amelyet a másodfokú bíróság a téves kiindulópontja miatt nem észlelt, és amely miatt a jogerős végzés eljárásjogi szempontból súlyosan jogszabálysértő.

[26] Azt helyesen szögezte le a másodfokú bíróság az új eljárásra adott iránymutatásban, hogy az elsőfokú bíróság számára a pergátló akadályok vizsgálata az elsődleges, az eljárás Kp. 81. § (1) bekezdés g) pontja szerinti, a jogsérelem orvoslása miatti megszüntetésére pergátló akadály hiányában kerülhet sor.

[27] Az alperes alaki védekezése a pergátló akadályok vizsgálatához adott ugyan adott egy kiindulópontot, azonban a közigazgatási bírósághoz fordulás lehetőségének vizsgálata komplex vizsgálatot igényel a bíróság részéről, amely hivatalbóli vizsgálatnak a Kp. 48. § (1) bekezdés a)-m) pontokban meghatározott valamennyi feltételre ki kell terjednie.

[28] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

[29] A jogorvoslat körében az Alkotmánybíróság a 36/2013. (XII. 5.) AB határozatában leszögezte, a jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges.

[30] A Kp. 4. § (1) bekezdésben foglaltak értelmében közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező (3) bekezdés szerinti cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának jogszerűsége.

[31] Az a kérdés, hogy a közútkezelői hozzájárulás közigazgatási jogvita tárgya lehet-e, tekintettel a kérdés összetettségére a közútkezelői hozzájárulásra vonatkozó jogi szabályozás tartalma alapján válaszolható meg.

[32] A közút nem közlekedési célú igénybevételéhez szükséges hozzájárulás, és az ahhoz kapcsolódó eljárás részletszabályait a Kkt. 42/A. §-a, valamint az 26/2021. ITM rendelet 6. §-7. §-ai tartalmazzák. A Kkt. 42/A. § (1) bekezdés a)-c) pontjai írják le azokat az eseteket, amelyekben az igénybevételhez a közút kezelőjének hozzájárulása szükséges. A 26/2021. ITM rendelet 6. § (1) bekezdése meghatározza a kérelem kötelező tartalmi elemeit, ugyanezen § (2) bekezdése a kérelem kötelező mellékleteit. A 26/2021. ITM rendelet 6. § (5) bekezdés rendelkezése szerint a közút kezelője a kérelemről – a kézhezvételtől számított – 21 napon belül dönt. A Kkt. 42/A. § (2) bekezdés akként rendelkezik, ha a közút kezelője a feltételek teljesítéséhez is köthető hozzájárulását megtagadja, vagy a kérelmező az előírt feltételeket sérelmesnek tartja, a kérelmező a közlekedési hatósághoz fordulhat, amely a tevékenységet engedélyezheti és feltételekhez kötheti vagy a közút kezelője által előírt feltételeket módosíthatja. A Kkt. 42/A § (2a) bekezdése és a 26/2021. ITM rendelet 6. § (5)

bekezdés második mondata értelmében, ha a közút kezelője az (1) bekezdés szerinti hozzájárulás iránti kérelem előterjesztésétől számított 21 napon belül nem nyilatkozik, akkor a hozzájárulást megadottnak kell tekinteni.

[33] A kiemelt rendelkezésekből láthatóan a közút területének igénybevételéhez kérelmet kell benyújtani a közút kezelőjéhez, aki a kérelemről 21 napon belül dönt. Ha a közút kezelője a kérelem előterjesztésétől számított 21 napon belül nem nyilatkozik, akkor a hozzájárulást megadottnak kell tekinteni. A szabályozás áttekintése alapján kijelenthető, hogy a kérelem benyújtásától a hozzájárulás magadásáig tart az eljárás első szintje. Az első szintig minden ügy eljut, feltéve, hogy nem vonja vissza a kérelmét a kérelmező.

[34] A sérelmes feltételekkel megadott közútkezelői hozzájárulás, illetőleg a közútkezelői hozzájárulás megtagadásának kérelmező általi megtámadásával lép az ügy a második, azaz a közigazgatási hatósági eljárási szintre. A második szint azonban nem minden ügyben van feltétlenül. A második szintre akkor kerül az ügy, ha a kérelmező él a Kkt. 42/A. § (2) bekezdésben biztosított jogorvoslati jogával és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező közlekedési hatósághoz fordul jogorvoslatért. A második szinten a közlekedési hatóság határozatával a tevékenységet engedélyezheti és feltételekhez kötheti vagy a közút kezelője által előírt feltételeket módosíthatja. Ezen a szinten már kétségtávolan közigazgatási jogviszony áll fenn a hatóság és a jogorvoslati kérelmet benyújtó ügyfél között.

[35] A harmadik szinten van a közlekedési hatóság határozatával szemben biztosított Kp. szerinti bírósági jogorvoslat, erre a szintre akkor lép az ügy, ha a közlekedési hatóság határozatával szemben közigazgatási per indul.

[36] A Kúria hangsúlyozza, hogy a fentiekben felvázolt három szintnek a jelen ügyre való rávetítésével megállapítható, hogy ennek a közigazgatási pernek nem a hatósági szinten - a Kkt. 42/A. § (2) bekezdése alapján - hozott hatósági határozat jogszerűségének vizsgálata a tárgya, hanem a még az első szinten keletkezett közútkezelői hozzájárulás.

[37] Az 523/2023. Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontja akként rendelkezik, hogy a kiemelten közérdekű beruházással vagy közcélú kiemelt beruházással nyilvánított nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyekben a Kkt. 34. § (4) bekezdésétől, továbbá a Kkt. 46. § (1) bekezdésétől eltérően a beruházással kapcsolatban a közútkezelői nyilatkozat kiadására – ideértve az érvényben lévő súlykorlátozás alóli felmentést is – a Hajdú-Bihar Vármegyei Kormányhivatal közlekedési hatósága jogosult, azzal, hogy önkormányzati rendelet előírásaitól eltérhet.

[38] Helyesen mutatott rá a másodfokú bíróság a jogerős végzése [14] bekezdésében, hogy a Kkt. jogorvoslati rendszerén a kijelölés ténye nem változtat. Ezért az a tény, hogy a hozzájárulást nem a Kkt. 46. § (1) bekezdés b) pontja szerinti közútkezelő, hanem az 523/2023. Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontja alapján kijelölt közigazgatási szerv adta meg, nem változtat azon a tényen, hogy az első szinten keletkezett a keresettel támadott közútkezelői hozzájárulás.

[39] A közigazgatási bírósághoz fordulás lehetőségének vizsgálata szempontjából a három szintből álló rendszerben nincs jelentősége annak, hogy az első szinten keletkezett közútkezelői hozzájárulás milyen jogi természetű, azaz, hogy abban a közjogi vagy a magánjogi elemek dominálnak-e, a közúthasználati jogviszony magánjogi vagy közjogi jogviszony-e. A perbeli esetben a Kp. 148. § (1) bekezdés a-j) pontokban meghatározott pergátló akadályok/perelőfeltételek vizsgálata szempontjából annak van döntő jelentősége, hogy az első szinten keletkezett közútkezelői hozzájárulással szemben közvetlenül igénybe vehető-e a harmadik szinten biztosított közigazgatási bírósági jogorvoslat. Mert, ha erre a kérdésre nemleges a válasz, akkor fel sem merülhet, hogy a közútkezelői hozzájárulás megadása közigazgatási jogvita tárgyát képezheti-e.

[40] Az ügyben eljáró bíróságok tévesen tették fel tehát az eldöntendő kérdést, ugyanis a keresetlevél vizsgálata alapján nem az az elsődleges kérdés, hogy a közútkezelői hozzájárulás lehet-e közigazgatási jogvita tárgya, hanem ezt megelőzi annak a kérdésnek a vizsgálata, hogy a közútkezelői hozzájárulással szemben közvetlenül lehet-e a közigazgatási bírósághoz fordulni jogorvoslatért.

[41] A Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja szerint a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes anélkül indít pert, hogy bármely fél a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, vagy a pert más közigazgatási eljárásnak kell megelőznie.

[42] A Kp. kiemelt rendelkezése alapján a közigazgatási cselekménnyel szemben közigazgatási bírósághoz akkor lehet fordulni, ha a keresettel támadott közigazgatási cselekménnyel szemben nincs biztosítva közigazgatási jogorvoslat. Ha támadott közigazgatási cselekménnyel szemben a közigazgatási jogorvoslat biztosított, akkor pedig csak abban az esetben, ha a közigazgatási hatósági szinten rendelkezésre álló jogorvoslatot igénybe vették.

[43] A közútkezelői hozzájárulással szemben a Kkt. 42/A. § (2) bekezdése biztosítja a közigazgatási jogorvoslatot. Ennek megfelelően a keresettel támadott közútkezelői hozzájárulás 22. pontja külön tájékoztatást adott a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező közlekedési hatósághoz fordulás lehetőségéről. A Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja szerinti perelőfeltétel nem kizárólag a felperes, hanem a bármely fél általi jogorvoslat kimerítettségét szabja a bírósági jogorvoslat igénybe vehetőségének a feltételeként. Ebből az következik, hogy a fél a közigazgatási jogorvoslat kimerítettsége esetén fordulhat jogorvoslatért a közigazgatási bírósághoz.

[44] A Kúria kiemeli, hogy a jogorvoslati szinteket akkor sem lehet összemosni, ha a közútkezelői hozzájárulást nem a Kkt. 46. § (1) bekezdés b) pontja szerinti közút kezelő, hanem kijelölés alapján közigazgatási szerv adta ki. A hozzájárulás közigazgatási szerv általi megadása sem változtat azon a tényen, hogy a közútkezelői hozzájárulás megadására még az első szinten került sor. A jelen ügy nem lépett a második szintre, mivel az alperes döntésével szemben nem lett igénybe véve a közigazgatási jogorvoslat. Ennek hiányában a bírósági jogorvoslat igénybevételének a feltételei nem állnak fenn, az eljárás jelen szakaszában a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja szerinti megszüntetésnek van helye, a jogsérelem orvoslása miatti, a Kp. 81. § (1) bekezdés g) pontja szerinti megszüntetés fogalmilag kizárt.

[45] A hivatkozott kúriai határozatból sem vonható le olyan következtetés, hogy a közútkezelői hozzájárulás közvetlenül közigazgatási perben lenne támadható, mivel az ottani tényállás szerint a közlekedési hatóság határozatával szembeni kereset elbírálása volt a per tárgya, szemben a jelen perrel, ahol a hatósági szintig el sem jutott az ügy.

[46] A fent kifejtettekre tekintettel a Kúria a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja szerinti perelőfeltétel hivatalbóli vizsgálatának elmulasztását olyan, az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak a megszegéseként értékelte, amelyet a másodfokú bíróság a téves kiindulópontja miatt nem észlelt, és amely miatt a másodfokú bíróság jogerős végzését - az elsőfokú bíróság végzésére is kiterjedően - a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, Kp. 110. § (2) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[47] Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria fent kifejtett jogértelmezésének figyelembevételével kell elvégeznie a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja szerinti perelőfeltétel meglétének hivatalbóli vizsgálatát azzal, hogy a jelen ügyben a vitatott közigazgatási cselekménnyel szemben a jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot nem

merítették ki. Ez alapján kell a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja szerinti következményt levonnia.

A döntés elvi tartalma

[48] *A közútkezelői hozzájárulás a közigazgatási jogorvoslat kimerítettsége esetén lehet közigazgatási per tárgya.*

Záró rész

[48] A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria az alperes által igényelt felülvizsgálati perköltség összegét a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdésében, valamint a 3. § (2) bekezdésben foglaltak alapján állapította meg, tekintettel arra, hogy azt a kifejtett munka mennyiségével és színvonalával arányban állónak tartotta. A felperes részére a Pp. 81. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelő felszámítás hiányában felülvizsgálati perköltséget nem lehetett megállapítani.

[49] A Kúria végzésével szembeni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria - tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában - a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2026. január 22.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.
bíró

Dr. Bernáthné Dr. Kádár Judit sk.

Ságiné dr. Márkus Anett sk.

Kúria
VI.Kfv.37.729/2025/7-1

10

bíró

bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő